

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

► ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

Vasario 10 d., šį sekmadienį, Švč. Jėzaus Širdies seserys Pranciškonės misionierės kviečia visus į Švč. Sakramento adoraciją **nuo 14.00 iki 18.00 val.** jų vienuolyno koplyčioje (*Vilniaus g. 3, „Špitolės“ II aukšte*).

► VASARIO 16-OJI - LIETUVOS VALSTYBĖS ATKŪRIMO DIENA

12.00 val. - Iškilminga Valstybės vėliavos pakėlimo ceremonija *prie Nepriklausomybės paminklo*. **12.30 val.** - Šv. **Mišios** *bažnyčioje*. **13.30 val.** - ZDS narių tapybos darbų parodos „Graži tu, mano...“, skirtos Žemaitijos metams, atidarymas *Kultūros centro parodų salėje*. **14.00 val.** - Rajono kultūros centro mėgėjų meno kolektyvų koncertas „Čia kelio pradžia...“ *Kultūros centro didžiojoje salėje*.

► ADORACIJA UŽ PAŠAUKIMUS

Vasario 28 d. po 7 val. šv. Mišių iki 17.45 val. Kankinių koplyčioje vyks Švč. Sakramento Adoraciją už pašaukimus. Kviečiame skirti nors dalelę savo brangaus laiko maldai prašant pašaukimų.

► REIKALINGA NAKVYNĖ JAUPRA METINIO SUSITIKIMO DALYVIAMS

Pranciškoniškas jaunimas prašo Jūsų pagalbos ir ieško šeimų, kurios galėtų dvi naktis (iš kovo 9 d. į 10 d. ir iš 10 d. į 11 d.) apgyvendinti JAUPRA metinio susitikimo dalyvius (pasauliečius pranciškonus, pranciškoniskąjį jaunimą) savo namuose. Galinčius suteikti nakvynę maloniai prašome registruotis telefonu: **8 645 74101** arba el. paštu: **giedresakalyte8@gmail.com**. Taip pat savo kontaktus galite palikti bažnyčios raštinėje. *Teatlygina Gerasis Dievas už svetingumą*.

► PADĖKIME KLEBONUI KURTI VIENINGĄ PARAPIJĄ!

Kviečiame į nenutrūkstamos grandinės maldą už kleboną. Maldos pradžia - vasario 4 d. palydint mūsų kleboną br. Antaną Blužą ir pasitinkant naujajį - br. Astijų Kungį.

1. Maldos vieta – namuose, parke, ar kitoje jums patogioje vietoje. **2.** Maldos trukmė – 30 min. **3.** Maldos laikas – pasirenkamas laisvai! Galite registruotis maldai vieną kartą arba kelis kartus savaitėje (po 30 min. jums patogiu laiku). **4.** Malda – pasirinkite savo mėgstamą maldą, kuria patinka melstis (Litanijos, Rožančius, Gailėstingumo vainikėlis...) Prašome visus jungtis vieningai maldai ir užsiregistruoti bažnyčios gale esančiame sąrašė. Norintys įsipareigoti melstis ilgesnį laiką (mėnesį, metus), informuokite tel.: 8 603 87657. Užregistruosime jums patogų laiką iš anksto.

LITURGINIAI SKAITINIAI

11 P — Lurdo Švč. Mergelė Marija

Pr 1, 1-19; Ps 103, 1-2a. 5-6. 10. 12. 24. 35;

12 A — Pr 1, 20-2, 4a; Ps 8, 4-9; Mk 7, 1-13

13 T — Pr 2, 4b-9. 15-17; Ps 103, 1-2a. 27-30; Mk 7, 14-23

14 K — Šv. Kirilas, vienuolis, ir Metodijus, vyskupas, Europos globėjai

Apd 13, 46-49; Ps 116, 1-2; Lk 10, 1-9

15 P — Pr 3, 1-8; Ps 31, 1-2. 5-7; Mk 7, 31-37

16 Š — Pr 3, 9-24; Ps 89, 2-6. 12-13; Mk 8, 1-10

17 S — VI EILINIS SEKMADIENIS

Jer 17, 5-8; Ps 1, 1-4. 6; 1 Kor 15, 12. 16-20; Lk 6, 17. 20-26

Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija, Vilniaus g. 2, 97129 Kretinga
tel.: (8-445) 76373, mob.: 8 686 30227; faksas: (8-445) 77481; el. paštas: kretingosparapija@gmail.com
Parapijos interneto svetainės adresas: www.kretingospranciskonai.lt
Parapijos raštinės darbo laikas: 9.00 - 13.00 ir 15.00 - 19.00, sekmadieniais 9.00 - 14.00
banko sąsk.: Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija,
j.m. kodas - 190769729, sąsk. nr. - LT904010041800022330, DnB bankas, Kretingos sk.
Laikraštėlį parengė Giedrė Gagilaitė
Laikraštėlį galite prenumeruoti el. paštu apsilankę parapijos interneto svetainėje.

KELYJE

NR. 1051 • V EILINIS SEKMADIENIS • 2019 M. VASARIO 10 D.

IŠ PRANAŠO IZAIJO KNYGOS (6, 1-8)

Karaliaus Uzijo mirimo metais regėjau Viešpatį, sėdintį aukštame, iškilmingame soste. Jo rūbo kraštai skludėjo po visą šventyklą. Viršum jo pleveno serafinai. Jie šaukė vienas kitam ir kartojo: „Šventas, šventas, šventas galybių Viešpats. Pilna visa žemė jojo garbės!“ Nuo garsaus jų šaukimo drebėjo slenksčiai, ir šventykla prisklido dūmų.

Tuomet aš tariau: „Vargas man, dabar esu žuves! Aš – žmogus, kurio lūpos nešvarios, gyvenu tarp žmonių, kurių lūpos nešvarios, ir mano akys regėjo Karalių, galybių Viešpatį!“

Tada prie manęs priskrido vienas iš serafinų. Jo rankoje buvo deganti anglis, kurią jis žnyplėmis buvo paėmęs nuo altoriaus. Jis palietė ja mano burną ir tarė: „Štai žarija palietė tavo lūpas: tavo kaltė dabar panaikinta, tavo nuodėmė dovanota“. Paskui išgirdau Viešpaties balsą: „Ką man pasiūsti? Kas gi mums eitų?“ Ir atsiliepiau: „Štai aš: mane ir pasiūsk!“

ATLIEPIAMOJI PSALMĖ (137, 1-5. 7-8)

P. *Angelų akyse giedu tau, Viešpatie, giesmę.*

Visa širdimi tau, Dieve, dėkoju,
kad išgirdai mano balsą.
Angelų akyse giedu tau giesmę,
lenkiuosi tavo šventovei. – P.

Tau, Dieve, dėkoja pasaulio valdovai,
išgirdę, ką tavo burna pažadėjo.
Jie šlovina Viešpaties darbus:
„Negirdėta Dievo didybė!“ – P.

Tavajam vardui dėkoju
už tavo malonę, ištikimybę.
Tavi pažadai pranoko tavąjį garsą.
Tą dieną, kada aš šaukiaus,
mane tu girdėjai,
sustiprinai manąją sielą. – P.

Tavo dešinė mane gelbi.
Darbuojiesi, Viešpatie, mano gerovei,
Viešpatie, tu maloningas per amžius.
Neatmeski, kas tavo rankų sukurtą! – P.

IŠ ŠVENTOJO APAŠTALO PAULIAUS PIRMOJO LAIŠKO KORINTIEČIAMS (15, 1-11)

Broliai! Aš aiškinu jums Evangeliją, kurią esu jums paskelbęs, kurią priėmėte, kurioje stovite ir kuria pasieksite išganymą, – jeigu jos laikotės taip, kaip esu jums paskelbęs; kitaip būtumėte veltui įtikėję.

Pirmiausia aš jums perdaviau, ką esu gavęs, būtent: Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip skelbė Raštai; jis buvo palaidotas ir buvo prikeltas trečiąją dieną, kaip skelbė Raštai; jis pasirodė Kefui, paskui dvylikai apaštalų. Vėliau jis pasirodė iš karto daugiau nei penkiems šimtams brolių, kurių daugumas tebegyvena iki šiolei, o kai kurie yra užmigę. Po to jis pasirodė Jokūbui, paskui visiems apaštalams. O visų paskiausiai, lyg nelaiiku gimusiam, jis pasirodė ir man.

Juk aš esu mažiausias iš apaštalų, nevertas vadintis apaštalu, nes esu persekiojęs Dievo Bažnyčią. Bet Dievo malone aš esu, kas esu, ir jo man suteiktoji malonė neliko bergždžia. Aš daugiau už juos visus esu įdėjęs triūsą, žinoma, ne aš, o su manimi esanti Dievo malonė. Taigi ar aš, ar jie, – taip mes skelbiame, ir taip jūs įtikėjote.

ALELIUJA. - *Eikite paskui mane, – sako Viešpats.*

Aš padarysiu jus žmonių žvejais. - ALELIUJA.

EVANGELIJA PAGAL LUKĄ (5, 1-11)

Kartą, kai minios veržėsi prie Jėzaus klausyti Dievo žodžio, jis pats stovėjo prie Genezareto ežero ir pamatė dvi valtis, sustojusias prie ežero kranto. Žvejai buvo išlipę iš jų ir plovė tinklus. Įlipęs į vieną valtį, kuri buvo Simonas, jis paprašė truputį atsistumti nuo kranto ir atsisėdęs mokė minias iš valties.

Baigęs kalbėti, jis tarė Simonui: „Irkis į gilumą ir išmeskite tinklus valksmui“. Simonas jam atsakė: „Mokytojau, mes, kiaurą naktį vargę, nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio užmesiu tinklus“. Tai padarę, jie užgriebė didelę daugybę žuvų, kad net tinklai pradėjo trūkinėti. Jie pamajo savo bendrininkams, buvusiams kitoje valtyje, atplaukti į pagalbą. Tiems atplaukus, jie pripildė žuvų abi valtis, kad jos kone skendo.

Tai matydamas, Simonas Petras puolė Jėzui į kojas, sakydamas: „Pasitrauk

nuo manęs, Viešpatie, nes aš – nusidėjėlis!“ Mat jį ir visus jo draugus suėmė išgąstis dėl to valksmo žuvų, kurias jie buvo sugavę; taip pat Zebediejaus sūnus Jokūbą ir Joną, kurie buvo Petro bendrai. O Jėzus tarė Simonui: „Nebijok! Nuo šiol jau žmones žvejosi“. Išvilkę į krantą valtis, jie viską paliko ir nuėjo paskui jį.

DIEVO ŠAUKSMAS PADĖTI

Izaijas, Petras ir Paulius, tie trys laisvo Dievo pasirinkimo asmenys, tapo didžiais Viešpaties bendradarbiais žmonijos išganymo misijoje. Dievas žmogų pasirenka tam tikromis aplinkybėmis atsižvelgdamas į žmogiškąją jo patirtį, amžių, išsiauklėjimą ir charakterį. Viena vertus, Dievas suspindi savo galybe, tačiau, kita vertus, žmogus pajunta savo nevertumą. Izaijas įeina į Dievo slėpinį, Dievo kaip galingojo Karaliaus ir Viešpaties, tačiau jaučiasi esąs žmogus, kurio lūpos nešvarios kalbėtis su Dievu. Petras, pamatęs nepaprastą žvejybą kaip Dievo galios pasireiškimą, nusizėminęs puola Jėzui į kojas sakydamas: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš – nusidėjėlis!“ Apsireikšdamas Pauliui Jėzus jį nutrenkia nuo arklio, tam tikram laikui padaro neįgalų – aklą, galiausiai Paulius priima krikštą iš Ananijo rankų. Dievas negali įsiveržti į žmogaus istoriją, jei žmogus pasitiki tik savimi, išdidžiai visiškai nekreipdamas dėmesio į Dievą ir nerodydamas pasitikėjimo Juo.

Vieno turtingo Romos grafo duktė, nepaisydama savo šeimos sukeltos pasipriešinimų audros, įstojo į Svč. Marijos pranciškonų vienuoliją. Baigus noviciatą, toji grafitė tapo naują sesers Jukundos vardą ir pasiprašė savo vyresniųjų, kad jos siųstų ją į raupsuotųjų koloniją. Netrukus sesuo Jukunda išvažiavo ten. Kai misijų stotis lankydamas apaštališkasis vizitatorius atvyko ir į tą misiją, kurioje darbavosi sesuo Jukunda, jis paprašė vyresniosios, kad jam būtų leista pasikalbėti su seserimi. Mat jos namiškiai prašė vienuolį vizitatorių sužinoti, kaip sekasi toje nelaimingųjų raupsuotųjų šalyje seseriai Jukundai. Vienuolyno vyresnioji atsakė, jog pakalbėti jis negalės, užteks pamatyti vienuolę iš tolo. Po kurio laiko vienuolis pastebėjo vieną seserį vienuolę, patarnaujančią ligoniams ir su jais besikalbančią raupsuotųjų kieme. Raupsuotieji, pro kuriuos ši vienuolė ėjo, klaupėsi ir jai lenkėsi. Jos veide ir ant rankų matėsi raupsų ligos žymių: ji pati jau buvo ligonė, tačiau dar pajėgė patarnauti kitiems. „Tai sesuo, kurią tu, tėve, norėjai pamatyti, – paaiškino vyresnioji. – Ji jau negali iš čia išeiti, nes betarnaudama raupsuotiesiems pati užsikrėtė. Tai bendras visų čia tarnaujančių seserų likimas. Ligoniai, žinodami, kas ji yra ir kaip tapo tokia ligone, prieš ją klaupia iš meilės ir pagarbos. Aš tikra, kad šie įvairių, net stabmeldiškų religijų ligoniai mirs įtikėję į šios vienuolės Dievą. Jos namiškiams, tėve, pasakyk, neminėdamas apie jos ligą, kad ji yra laiminga ir patenkinta, nes iš tikro tokia jaučiasi.“ Žmogus, išgirdęs Dievo pašaukimą, gali atsilipti labai įvairiai. Tačiau pats vertingiausias atsiliepimas yra nuolankus pašaukimo priėmimas.

Žmonijos išganymo istorijoje yra visų nepaprastiausias stebuklas – Dievas nori išgelbėti žmones per kitų žmonių bendradarbiavimą. Vienintelis Išgelbėtojas yra Dievas, tačiau žmonės yra Jo rankos, kuriomis yra dalijamas išganymas jo prašantiems; žmonės yra Jo lūpos, skelbiančios Dievo žodį tūkstančiais kalbų; žmonės yra Jo begalinės meilės apraiškos, kai viską palikę, visko atsisakę tarnauja vieni kitiems. Dievas prašo tavęs, kunige ar pasauliet, vienuole ar socialinio darbo savanori, maldauja tavo pagalbos. Ar tu Jo maldavimą atmesi? Jis maldauja tavęs, jaunuoli, tavo jaunystės, kad išgelbėtum pasaulio jaunimą, ir ne tik savo jaunyste, bet ir kad visu gyvenimu gelbėtum žmogų, padėtum jam išsivaduoti iš savo egoizmo, idant jis taptų tikru Dievo vaiku. Dievas maldauja tavęs, suaugęs žmogau, tavosios brandos, būti Dievo bendradarbiu gelbstint tave patį, pagalbos gelbstint tavo šeimą, tavo profesinę, socialinę ir kultūrinę aplinką. Jis maldauja tavęs, pensijos sulaukusio žmogaus, tavo metų turto, tavo dvasinės ir žmogiškosios patirties, tavo gyvenimo išminties, kad ją perduotum kitiems, idant padėtum kurti pasaulį žmogiškesnį ir krikščioniškesnį. Ar mes išgirsime Dievo šauksmą, prašantį padėti?

(Bažnyčios žinios)